

TÁI CHIẾM CỎ THÀNH QUẢNG TRỊ NGÀY 16/9/1972

Trước khi đề cập tới ngày tái chiếm Cỏ thành Quảng Trị. Ngược lại dòng thời gian khởi sự ngày 1 tháng 5/1972. Tin tình báo cho biết quân BV sẽ tác xạ 10 ngàn quả đại bác 130ly vào Cỏ thành và thị xã Quảng Trị ngày 1 tháng 5/1972.

Để tránh tổn thất nhân mạng nếu cuộc pháo kích xảy ra. Chuẩn tướng Vũ Văn Giai TL SĐ3BB cho lệnh các đơn vị di tản để tránh pháo.

Cuộc di tản này lại trở nên một cuộc lui binh hỗn loạn về hướng Mỹ Chánh. Dọc đường các đơn vị này cũng bị các đơn vị Bắc Việt pháo và chặn đánh lẻ tẻ trên đường rút.

Sự việc trên đã đưa đến hậu quả là thành phố và Cỏ thành Quảng Trị bỏ ngỏ và đã bị quân đội Bắc Việt chiếm kể từ ngày 1/5/1972.

LĐ-369 do Đại tá Phạm Văn Chung LĐT lúc này đang trách nhiệm án ngữ tuyến sông Mỹ Chánh đã chỉ huy các Tiểu Đoàn TQLC ngăn chặn được lực lượng địch tại sông Mỹ Chánh phía Nam Hải Lăng 15 cây số, và đánh tan các đơn vị Việt cộng có ý định di chuyển về hướng Nam theo Quốc lộ 1. Nhờ vậy nên các đơn vị trực thuộc SĐ3BB đã được an toàn khi về tới Mỹ Chánh.

Trong suốt tháng 5/1972, nhiều cuộc tấn công cấp Trung Đoàn có chiến xa từng thiết của cộng sản vào khu vực bố trí quân của LĐ-369 tại Mỹ Chánh, nhưng đều bị TQLC và BĐQ đánh tan hoặc đẩy lui.

Cũng thời gian này, nhiều cuộc hành quân thăm dò vào khu vực quận Hải Lăng đã được tổ chức. Có những cuộc HQ trực thăng vận, Hành Quân Thủy Bộ vào khu vực bờ biển Mỹ Thủy và đã có nhiều cuộc đụng độ với cấp Trung Đoàn quân chính quy Bắc Việt ở khu vực “Đường Phở Buồn Hiu” tức Hương lộ 555.

Ngày 4/5/1972, Trung tướng Ngô Quang Trưởng được bổ nhiệm chức vụ Tư Lệnh Quân Đoàn I thay thế Trung tướng Hoàng Xuân Lãm.

Thời gian này cũng là khúc quanh quan trọng trong Binh Chủng TQLC, Đại tá Bùi Thế Lân TLP/SĐ được bổ nhiệm giữ chức vụ Tư Lệnh Binh chủng TQLC thay thế Trung tướng Lê Nguyên Khang.

Lúc này Quân lực Mỹ đã chấm dứt tất cả những cuộc hành quân trên bộ, chỉ còn lại một số sĩ quan cố vấn để liên lạc yểm trợ về vấn đề phi pháo xuất phát từ các hạm đội ở ngoài khơi Thái Bình Dương, cùng các phi vụ B52 từ Guam và Thái lan.

Tuyến sông Mỹ Chánh lúc này trở thành tuyến đầu của QĐI do Đại tá Phạm Văn Chung LĐT LĐ-369/TQLC trách nhiệm.

Ngày 28/6 giai đoạn hành quân tái chiếm Quảng Trị được bắt đầu.

Các đơn vị Dù, TQLC vượt tuyến xuất phát Mỹ Chánh tiến về Quảng Trị. ND phía Tây QL1, TQLC phía Đông QL1. Trung tướng Ngô Quang Trưởng giao cho ND vinh dự tái chiếm Cổ thành và thị xã Quảng Trị là hai mục tiêu nằm trên trục tiến quân của TQLC.

Có lẽ Trung tướng Trưởng muốn dành vinh dự đó cho SĐND, là đơn vị gốc của ông!

Ngày 11 tháng 7, TĐ1-TQLC được trực thăng vận vào vùng thôn Bích La Nam, Đông-Bắc thị xã Quảng Trị chừng 2 cây số. Đây là một vị trí quan trọng, nếu chiếm được sẽ làm dễ dàng hơn cho việc tái chiếm Quảng Trị.

Một đoàn gồm 32 chiếc trực thăng đủ loại, 17 chiếc loại CH53 mới nhất của Quân Đội Hoa Kỳ (1972) chở được 60 người, 15 chiếc Chinook CH46 chở 20 người được dùng để di chuyển TĐ1-TQLC đến mục tiêu. Khi tới bãi đáp, một trực thăng đã bị hỏa tiễn SA7 bắn trúng làm nổ tung, đa số quân trên máy bay đều tử nạn. Trong số 32 chiếc trực thăng sử dụng thì đã có 29 chiếc bị trúng đạn phòng không, 1 nổ tung ở bãi đáp, 2 chiếc bị rơi (1 rơi xuống biển).

TĐ1-TQLC do Thiếu tá Nguyễn Đăng Hoà chỉ huy đã bị tổn thất nặng. Tiểu Đoàn phải đương đầu với lực lượng hùng hậu của đối phương nhưng vẫn cố thủ được vị trí và chống trả được những cuộc tấn công của Quân Bắc Việt.

Sau gần 1 tháng ND và TQLC đã tiến gần đến Quảng Trị, thời gian này cũng có nhiều cuộc đụng độ mạnh hàng ngày và tổn thất nhiều.

Nhiều yếu tố chính trị liên quan đến hiện tình đất nước như VN hoá chiến tranh, hoà đàm Ba-lê, phong trào phản chiến ở Mỹ khiến Tổng thống và Quốc Hội Hoa Kỳ làm đủ mọi cách để rút quân đội Mỹ ra khỏi cuộc chiến VN.

Tổng thống Thiệu muốn mau chóng chiếm lại Quảng Trị, nơi mà bọn CS có ý định muốn dùng Quảng Trị để ra mắt chính phủ MTGPMN.

Tôi không hiểu vì lý do gì mà ngày 27/7/1972, TQLC được lệnh thay thế ND để tái chiếm Quảng Trị. Khi nhận lệnh thì mọi cấp chỉ huy có những suy nghĩ khác nhau, nhưng cũng chẳng có thì giờ để hỏi tại sao.

Tướng Bùi thế Lân nhận lãnh nhiệm vụ khó khăn và quan trọng này trên vai ông, ông cũng vừa mới nhận chức vụ TL/SĐ được một thời gian ngắn. Nhưng Tôi nghĩ ông cũng hãnh diện và hậu quả của cuộc HQ này sẽ có ảnh hưởng đến đời binh nghiệp của ông. Sau khi họp bàn và thiết kế, ông quyết định dùng LĐ-258 do Đại tá Ngô Văn Định (Đồ Sơn) chỉ huy gồm 5 TĐ tác chiến 1, 2, 5, 6, 9, và 1 TĐ Pháo Binh 105ly TQLC để thay thế vào khu vực của LĐIIND do Đại tá Trần Quốc Lịch chỉ huy ở phía Tây-Nam Cổ thành và LĐ-147 do Đại tá Nguyễn Năng Bảo (Bắc Ninh) chỉ huy gồm 3 TĐ tác chiến 3, 7, 8, và 1 TĐ pháo binh TQLC làm lực lượng tấn công ở phía Đông Cổ thành. LĐ-369 do Đại tá Nguyễn thế Lương (Lâm Thao) chỉ huy làm thành phần trừ bị cho Sư Đoàn.

Mục tiêu Cổ thành được chia làm 2, LĐ-258 nửa Tây-Nam, LĐ-147 nửa Đông-Bắc. Chúng Tôi cũng rất hãnh diện được tham dự vào cuộc HQ có tính cách vô cùng quan trọng này, nhưng chúng tôi cũng có nhiều lo âu suy nghĩ. Sự lo âu đây là lo âu chắc chắn là sẽ có tổn thất lớn lao về nhân mạng. Mục tiêu là một vị trí trọng yếu được BTL/SĐ3 tổ chức phòng thủ rất kiên cố trước khi VC chiếm.

Tôi đã có dịp vào họp tại Cổ thành trước ngày 1/5/1972. Xung quanh là tường thành cao và có hào nước sâu bao bọc chung quanh.

Lực lượng địch trong khu vực lại hơn ta gấp 4 lần có ưu thế về Pháo Binh tầm xa, 2 Trung Đoàn chiến xa, nhiều đơn vị phòng không. Chúng lại có một kho tiếp vận vũ khí và đạn dược ở Đông Hà, hàng ngày có nhiều tàu chở tiếp liệu vào cảng Cửa Việt để đưa chiến cụ và vũ khí vào cho các đơn vị của chúng ở Quảng Trị.

Bên ta có ưu thế về Không quân chiến lược, chiến thuật, và Hải pháo.

Công tâm và trung thực mà nói thì cuộc tái chiếm Quảng Trị là một cuộc chiến kinh hoàng nhất và tổn thất nhiều nhất cho cả 2 bên trong chiến tranh VN.

Cũng có một số người vì lý do này hay lý do kia không công bằng khi nói tới chiến thắng này. Quảng Trị hàng ngày có mưa bom, mưa pháo không ngừng nghỉ, địa thế lúc nào cũng rung chuyển như là đang có động đất.

Để đo lường được thế nào là cuộc chiến kinh hoàng nhất thì phải dựa theo sự tổn thất. Sau 52 ngày kể từ ngày thay thế SĐND (27/7/1972) đến ngày hoàn thành nhiệm vụ, đã có trên 3500 quân nhân TQLC hy sinh, nhiều ngàn người bị thương.

Trong khi đó về phía Quân Đội Bắc Việt thì các SĐ 308, 304, 325, và các Trung Đoàn chiến xa đã bị tổn thất nặng nề. Riêng hai Trung Đoàn Triệu Hải phòng thủ trong Cổ thành và Trung Đoàn 48 phòng thủ trong thị xã coi như bị xóa sổ: 5542 quân BV bị chết tại trận, 83 bị bắt sống làm tù binh, vũ khí tịch thu được đủ loại chất thành đồng.

Tất cả 9 TĐ–TQLC đều trực tiếp tham chiến, được luân phiên điều động lên tuyến đầu (xem phóng đồ)

Giai đoạn 1 từ 27/7 đến 29/8/1972
Phóng đồ hành quân của SĐ TQLC
khi thay thế SĐ Nhảy Dù tại Quảng Trị 27/7/1972

Giai đoạn 2 từ 29/8 đến 9/9/1972
Phóng đồ hành quân của Lữ Đoàn 258 tại Quảng Trị
từ 29/8 đến 9/9/1972

Giai đoạn 3 từ 9/9/1972 đến 16/9/1972
Phóng đồ hành quân từ ngày 9/9/1972 đến ngày
16/9/1972

Do đó TĐ3 và TĐ6 đã vào được Cố thành và cùng cầm cờ Vàng 3 sọc đỏ lên tường thành ngày 15/9/1972. Nhưng lễ thượng kỳ chính thì được tổ chức vào hồi 12:45g ngày 16/9/1972.

Theo Tôi nghĩ thì vì cũng không có nhiều thời giờ chuẩn bị nên Sư Đoàn đã chỉ định TĐ6 dựng cờ vì phái đoàn báo chí Ngoại quốc hiện có mặt ở nơi đó gần với TĐ6 thuận tiện để họ chụp hình dựng cờ. Nếu mà ngày hôm dựng cờ mà có được mỗi TĐ đề cử 1 người thì hợp tình hợp lý, vì bên LĐ-258 một mình TĐ6 không thể nào vào được Cổ thành Quảng Trị nếu không có sự hỗ trợ yểm trợ từ các TĐ 1, 2, 5, và 9 đã rất khó khăn mới hoàn toàn kiểm soát được thị xã. Về phía LĐ-147 thì Tiểu Đoàn 7 và 8 cùng hợp lực với góp sức với TĐ3 tấn công vào Cổ Thành ở phía Đông-Bắc. Ba Tiểu Đoàn Pháo Binh TQLC yểm trợ hỏa lực rất hữu hiệu trong suốt mùa hè đỏ lửa, các đơn vị Yểm trợ khác như Thiết giáp và Thiết Quân Vận tăng phái yểm trợ hỏa lực và tàn thương. Còn 1 đơn vị mà nếu không có sự cố gắng của họ thì chúng ta cũng bó tay, không có quân số chiến đấu, tôi muốn nói đến những anh em đi tuyển mộ.

Tin SĐ/TQLC đã tái chiếm Quảng Trị được báo cáo về Sài Gòn. Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu đã triệu tập khẩn cấp thành phần chính phủ để gửi điện khen ngợi đến Chuẩn tướng Bùi Thế Lan TL/TQLC và toàn thể sĩ quan, hạ sĩ quan, và binh sĩ TQLC đã lập chiến công oanh liệt nhất trong cuộc chiến và cho biết sẽ ra thăm tất cả các anh em tại Quảng Trị.

Ngày 20 tháng 9 năm 1972, Tổng thống đã đến thị xã Quảng Trị thăm TQLC, trong khi đại bác 130ly của CSBV vẫn còn nổ vang.

Sau đây là thư của Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu khen ngợi nồng nhiệt và khâm phục vô biên của tổng thống và chính phủ:

“Tôi trân trọng yêu cầu Đại tướng chuyển đến Trung tướng Tư Lệnh Quân Đoàn I, Chuẩn tướng Tư Lệnh Sư Đoàn TQLC cùng toàn thể đơn vị và chiến sĩ TQLC đã đánh tan quân cộng sản xâm lược ra khỏi thị xã và Cổ thành Quảng Trị, lời ngợi khen nồng

nhật nhất, đồng thời lòng khâm phục vô biên của Tôi và toàn thể chánh phủ họp tại dinh Độc Lập sáng hôm nay 16/9/1972.

Bốn ngày trước khi đúc kết chiến dịch 3 tháng thừa thắng xông lên tái chiếm lãnh thổ và sau những tuần lễ đầy hy sinh gian khổ, toàn thể các đơn vị thuộc mọi Quân binh chủng vùng địa đầu giới tuyến đã ghi thêm những nét vàng son sáng chói vào Quân Sử hào hùng của Dân Tộc.

Mưu đồ của bọn cộng sản xâm lược muốn biến Quảng Trị thành một Bình Long anh dũng, một Kontum kiêu hùng của chúng, đồng thời bám lấy một địa danh tâm lý và chánh trị để lừa bịp dư luận đã bị toàn thể anh em đánh tan ra mây khói.

Một lần nữa, Tôi nhiệt liệt khen ngợi toàn thể anh em đã chiến thắng, Tôi kính cẩn nghiêng mình trước những chiến sĩ hy sinh cho đại nghĩa dân tộc.

Và Tôi sẽ đến thăm anh em

Ký Tên

*Tổng thống VNCH
Nguyễn Văn Thiệu.”*

Trung tướng Ngô Quang Trưởng Tư Lệnh Quân Đoàn I Quân Khu I gửi thư điệp đến Chuẩn tướng Tư Lệnh Sư Đoàn TQLC (Nguyên văn đính kèm):

“Gửi Chuẩn tướng

Tư Lệnh Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến

Tôi đã nhìn Quốc Kỳ tung bay trên nền trời Quảng Trị chỉ ít lâu sau khi những bàn tay kiêu dũng của anh em kéo lên từ trong Cổ thành hôm 16/9/1972.

Tôi đã muốn thấy tại chỗ chiến thắng của anh em để ngay tại chiến trường, tự cảm thấy hãnh diện được chỉ huy Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến trong một chiến dịch qui mô nhất của Quân Đội.

Từ Bến Hải đến Cà Mau, gót chân người chiến sĩ TQLC đã trải qua bao nhiêu thử thách, gian khổ, và chiến thắng. Nhưng phải nói rằng đây là lần đầu tiên Sư Đoàn đã chiến đấu trong một hoàn cảnh đặc biệt, đối đầu với nhiều khó khăn nhất, với một kẻ thù đông gấp bội.

Vì thế chiến thắng Quảng Trị, đánh tan quân Địch, giải phóng thị xã, là chiến thắng lớn nhất lẫy lừng nhất.

Đầu tháng 5 năm 72, khi Quảng Trị bị mất vào tay Địch, Sư Đoàn đã trấn giữ được tuyến Mỹ Chánh và đã góp công đầu, cùng với các đơn vị của Sư Đoàn Nhảy Dù và Sư Đoàn 1 Bộ Binh trong nhiệm vụ giữ Huế. Hàng trăm ngàn dân Trị Thiên đã phải di tản về Nam trước áp lực của Địch, nhưng tại tuyến Mỹ Chánh anh em đã ngăn được sức tiến của quân thù.

Những cuộc tấn kích hạn chế, sau đó đã được tổ chức trong vùng Hải Lăng để giành lại thế chủ động và lung đoạn các kế hoạch tiếp tục tiến công của giặc. Sóng Thần 5 ngày 13 tháng 5 tại Hải Lăng và Đa Nghi. Sóng Thần 6 ngày 24 tháng 5 tại Mỹ Thủy, Sóng Thần 8 vượt tuyến Mỹ Chánh ngày 8 tháng 6 đã đánh vào đầu Địch những đòn nặng, tai hại cho kế hoạch tấn công của Địch, và đã chuẩn bị cho cuộc phản công của quân ta ngày 28/6/1972 là ngày chiến dịch Lam Sơn 72 bắt đầu.

Thủy Quân Lục Chiến và Nhảy Dù đã gây được một bất ngờ kỳ thú ngay cho cả Địch quân cùng với các Quân binh chủng khác và với một tỷ lệ quân số bạn Địch 1/4, anh em đã đẩy lui được Địch, tiêu diệt một phần lớn tiềm năng chiến đấu của chúng.

Và trận chiến gay go nhất đã khởi diễn từ 27/7/1972 khi Sư Đoàn tiếp nhận khu vực thị xã Quảng Trị từ Sư Đoàn Nhảy Dù. Chiến sĩ TQLC sau 51 ngày tiến chiếm từng tấc đất, từng ngôi nhà, đã giành lại được toàn bộ thị xã Quảng Trị, diệt được trên 14 ngàn tên Địch, thu 4350 vũ khí, hủy hay thu 71 khẩu pháo, 73 chiến xa tính từ đầu tháng 5 năm 72.

Giặc đã dùng lực lượng của 4 Sư Đoàn chủ lực để giữ thị xã Quảng Trị, những Sư Đoàn đã lừng danh với những chiến thắng ở Bắc, Trung Việt, và nhất là ở Điện Biên Phủ 308, 312, 325. Sư Đoàn TQLC đã đương đầu với chúng, nhằn nại hơn chúng, dũng cảm hơn chúng, và đã chiến thắng chúng, những ‘anh hùng Điện Biên Phủ một thời’.

Chiến thắng ấy đã được xây dựng với nhiều xương máu của chiến sĩ, với sức chịu đựng vượt mức của anh em. Nhờ sự khéo léo và tài ba của chuẩn tướng và các sĩ quan.

Tôi muốn qua thư này tỏ lòng khâm phục của Tôi đối với Sư Đoàn TQLC, với những hy sinh vô bờ của anh em, và lập lại sự hãnh diện được chỉ huy anh em trong một cuộc thử thách lớn nhất, trong một chiến dịch quy mô nhất của Quân Đội.

Tôi cũng yêu cầu chuẩn tướng chuyển lời khen ngợi của Tôi đến tất cả sĩ quan, hạ sĩ quan, và binh sĩ của Sư Đoàn.

*Trung tướng Ngô Quang Trưởng
Tur Lệnh Quân Đoàn I Quân Khu I*

(Ký Tên)”

Tôi được vinh dự đã lái xe đưa tổng thống đến thị xã đổ nát, có Trung tướng Tư lệnh QĐI và Chuẩn tướng Tư lệnh TQLC tháp tùng. Trên đường di chuyển, theo chương trình dự trù chạy qua nhà thờ La Vang, lúc này hoàn toàn đổ nát, Tôi ngừng xe và Tổng thống Thiệu xuống quỳ gối cầu nguyện. Bức hình Tổng thống Thiệu quỳ tại thánh đường La Vang đã trở thành 1 poster lịch sử được phổ biến toàn quốc và cả thế giới.

Nhân dịp viếng thăm này, Tổng thống đã ân thưởng Dệ Tam Đẳng Bảo Quốc Huân Chương kèm theo Anh Dũng Bội Tinh với nhàn Dương Liễu cho Chuẩn tướng Bùi Thế Lân, Đại Tá Ngô Văn Định, và Đại Tá Nguyễn Năng Bảo, tổng thống cũng ân thưởng huy chương và thăng cấp cho nhiều quân nhân trong Sư Đoàn.

Sau cuộc chiến tái chiếm Quảng Trị, quân Bắc Việt đã bị thiệt hại nặng.

Nếu LĐ-369/TQLC gồm TĐ2, TĐ5, TĐ9, và TĐ1 Pháo Binh TQLC đã không chặn được các lực lượng quân BV ở Tuyến Mỹ Chánh thì có thể cuộc hành quân tái chiếm Quảng Trị đã không xảy ra và chúng có khả năng tiến thẳng đến Huế và Đà Nẵng từ đầu tháng 5/1972.

Những gì sẽ xảy ra thì không thể lường trước được.

Nhờ chiến thắng Quảng Trị mà Miền Nam VN được an bình thêm 3 năm.

Cựu Trung tá Gerald H. Turley là cố vấn TQLC rời Quảng Trị sau cùng trước khi Quảng Trị lọt vào tay cộng quân vào ngày 1/5/1972. Sau khi về Mỹ Ông được thăng cấp đại tá và đảm nhiệm chức phụ tá Bộ trưởng Quốc phòng HK, ông đã viết cuốn sách tựa đề là “The Easter Offensive”. Trong đó Ông hết lời ca tụng cấp chỉ huy và quân nhân TQLC các cấp đã chiến đấu rất anh dũng, trong những điều kiện gian khổ khó khăn đã đánh bại quân xâm lăng Bắc Việt được trang bị tối tân. TQLC–VN chiến đấu giỏi không thua bất cứ binh chủng TQLC nào trên thế giới.

Ngoài ra, Tôi có đón đọc được bài viết sau đây của Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích có liên quan tới Binh chủng TQLC–VN. Đọc bài này chúng ta cũng hãnh diện là TQLC–VN.

Trong hai ngày 17 và 18 Tháng Ba năm 2006, Trung Tâm Việt Nam ở Đại Học Texas Tech (Lubbock, TX) đã tổ chức một hội nghị chuyên đề về “Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa: Nhìn lại và tái thẩm định sau 30 năm” (“ARVN: Reflections and Reassessments After Thirty Years”). Nhân dịp này, Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích đã được mời đọc bài diễn văn quan trọng ở bữa ăn trưa (“luncheon keynote speech”) ngày đầu hội nghị. Dựa vào nhiều tài liệu mới được tiết lộ gần đây, không trừ tài liệu từ miền Bắc và các văn khố ở Mạc Tư Khoa, Hoa Thịnh Đốn, và Trung cộng, bài diễn văn này đã trả lại được danh dự cho Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà và đem cuộc chiến lên một tầm nhìn mới. Trong bài diễn văn Ông nói: “ngay cả khi Hoa kỳ bỏ cuộc như vậy, Quân Lực VNCH vẫn tiếp tục chiến đấu anh dũng, đẩy lui được ba mũi dùi lớn của quân Bắc Việt thọc vào miền Nam trong vụ Mùa Hè Đỏ Lửa 1972. Thủy Quân Lực Chiến VN đã viết nên những trang sử oai hùng nhất trong lịch sử quân sự ở VN khi vào Tháng 9 năm ấy, họ đổ xương máu ra để chiến đấu lấy lại từng tấc đất một của tỉnh Quảng Trị (cuộc chiếm lại Cổ thành Quảng Trị phải xem là một trận Iwo Jima của VN).”

Trận Quảng Trị đã làm hao tổn nhiều xương máu nhất trong Quân sử QLVNCH và Binh chủng TQLC VN. Riêng tôi, lúc nào cũng hãnh diện đã là một sĩ quan TQLC Việt Nam được tham dự trận tái chiếm thị xã và Cổ thành Đình Công Tráng năm 1972. Tôi rất may mắn vẫn còn được mang niềm hãnh diện Quảng Trị trong tuổi cao niên hiện nay. Không bao giờ tôi quên được 3,500 Thủy Quân Lực Chiến Việt Nam đã hy sinh, nhiều ngàn người bị thương. Hầu hết còn rất trẻ.

Những gì mà chúng ta đang hưởng trên đất Mỹ, phần lớn là do những hy sinh của những anh hùng vô danh đó. Chúng ta có bốn phận phải tiếp tục chiến đấu và phải làm tất cả những gì để cho thế hệ con em chúng ta biết về chiến công oanh liệt của TQLC tại Quảng Trị ngày 16/9/1972, một ngày phải được ghi vào Quân sử của QLVNCH.

San Jose ngày 16 tháng 9 năm 2003

MX Ngô Văn Định

nguồn: [trang nhà tqlc](#)

nguồn: internet eMail by tqh chuyển

*Đăng ngày Thứ Năm, October 2, 2025
tkd, Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐIND, QLVNCH*